

De magische droom

Gebaseerd op het sprookje 'De magische droom', dat werd geschreven door vier basisschoolleerlingen uit Terheijden.

Toneeltekst en liedjes:
Makoenders / Wouter van Schie
© 2005

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur/uitgever worden vermenigvuldigd. Opvoeringen waarvoor deze tekst wordt gebruikt dienen - in verband met verschuldigde uitvoeringsrechten - vooraf te worden gemeld aan Makoenders/Wouter van Schie, bij voorkeur via e-mail.

Voor meer informatie, e-mailadres en overige contactgegevens van Makoenders, zie www.makoenders.nl.

Rollen

Vader Hendrik

Moeder Elise

Lisa

Lena

Lotje

Grote trol

Monster

Peter

Prins Johannes

Gorko, minitrol

Opm.: tekstversie zonder de rollen van Koning en Koningin!

(we bevinden ons in de **slaapkamer** van een duidelijk arme familie; er staan drie bedden van stro of één groot bed van stro voor drie personen, misschien zelfs een driehoogstapelbed met stro; Lena, Lotje en Lisa staan in viezige, oude, versleten pyama's voor de spiegel links bij een kapotte wastafel (er hoeft geen stromend water te zijn natuurlijk, maar wel een glas met water om te kunnen spoelen) , ze hebben alledrie een tandenborstel in de hand; er staat ergens een oude stofzuiger, er ligt ook ergens een stoffer en blik)

1. Lied 'De Magische Droom' (door de drie zussen/eventueel samen met vader en moeder)

1.

Een sprookje geeft in geuren en in kleuren
een wereld die je eigenlijk niet kent
je loopt daarbij door hele vreemde deuren
en vraagt je af of jij het nog wel bent

In dromenland gebeuren vreemde zaken,
een prins in een kasteel, een trol die gromt
Je krijgt heel vaak met gekkigheid te maken
Je weet gewoon niet wat je overkomt

REFREIN:

Als je 's avonds laat... ..lekker slapen gaat,
open je de poorten van de sprookjestuin
je beleeft een avontuur dat niet echt bestaat
en misschien... ..verdien je een fortuin.

2.

Elk meisje droomt ervan haar prins te kussen
en jongens willen echt wel een prinses
je doet je ogen dicht en ondertussen
heb je in je slaap altijd succes...

Als jij je ogen sluit, wordt alles anders
je kijkt nu in het land achter de heg
met draken, spinnen, beren, salamanders
maar als je wakker wordt... ..is alles weg.

REFREIN

Het is een magische droom, een magische droom, een magische droom mmm-mmm

LOTJE: Mag ik de tandpasta even, Lena?

LENA: (staat al te poetsen; haar woorden zijn vrijwel onverstaanbaar) Wat zeg je?

LOTJE: Of ik de tandpasta even mag...

LENA: (al even onverstaanbaar) Heb ik niet, ik doe het maar zonder...

LISA: Wat zeg je?

LENA: (weer onverstaanbaar) Heb ik niet, ik doe het zónder...

LISA: (verstaat het nu wel) Nou zeg! ...Viezerd!

LENA: *(spoelt nu haar mond, is nu goed te verstaan)* Ik kon het niet vinden, volgens mij is het op...

LOTJE: Dat zal toch niet waar zijn? ...Stel dat ik straks lig te dromen en ik moet mijn prins kussen?

LISA en LENA: *(schieten hard in de lach)* Hahaha! Ja, die is goed... Jij en een prins... *(Lotje lacht mee)*

LISA: *(tegen Lena)* Kijk nog eens goed, Lotje, het moet er toch zijn... Het moet hier ergens liggen...

LENA: Nee, Lisa, ik héb al goed gekeken. Het is echt op.

LOTJE: *(gaat ook poetsen, net als Lisa, Lena is al klaar)* *(even later)* ...Zo, ik ben gelukkig ook klaar. Nu nog even mijn gezicht wassen... O..., de zeep is ook op, geloof ik...

Verdikkie... *(ze pakt een totaal versleten washandje met een paar gaten erin en wast haar gezicht)*

LENA: Je bent toch al lang schoon, ijdeltuit!

LOTJE: ...Moet je horen wie het zegt...! Je hoort je gewoon te wassen voordat je je bed induikt...

LISA: Nou, alsof dát zo schoon is... Volgens mij is er ook geen waspoeder meer... De lakens worden hier niet meer goed gewassen...

(moeder en vader komen op, de meiden zien hen niet)

LENA: ...en als we jarig zijn, krijgen we nooit cadeautjes..., we eten altijd brood met de goedkoopste margarine en er is meestal niks om er verder op te doen... Anderen hebben jam, hagelslag, kaas, vlees, pindakaas, vlokken... En wij: helemaal niks... We zijn zó arm, we hebben nergens geld voor... De stofzuiger is ook al kapot.....We moeten écht iets aan onze armoede doen, want dit is gewoon belachelijk... Zo kunnen we toch niet verder leven? ...Moet je ons nou eens zien! Ik schaam me dood voor deze troep...!

MOEDER: *(boos geworden, springt ertussen)* ...Hoe durf je zoiets onbeschofts te zeggen?!

Lena, jij nog wel! Anders hoor ik je nooit ergens over! ...Stiekemerdd!

LENA: Maar moeder...

MOEDER: ...Hou je mond! ...En nou opschieten, stelletje ondankbare pubers! Je vader is elke dag ontzettend druk op zoek naar werk... ...voor jullie! Je weet dat hij hoopt zo snel mogelijk een baan te vinden... Dan krijgen we weer wat meer geld en kunnen we de dingen kopen die we nodig hebben... Maar nu even niet... We moeten het doen met wat we hebben, en dat is gewoon helemaal niet zo veel...

VADER: Laat maar, Eliseliefje, onze dochters bedoelen het allemaal heus wel goed... Had ik vroeger mijn school maar afgemaakt... Dan... Tja...

MOEDER: ...Nee, Hendrik ik ben het zat, het gezeur! ...Luister goed, jullie! Opschieten nu! Direct je bed in, zonder getreuzel. Morgen moet je weer op tijd naar school toe... En laat ik niks meer horen, want dan zwaait er wat! ...Tot morgen! Welterusten! *(af)*

VADER: Lisa, Lena, Lotje... ...Neem het je moeder maar niet kwalijk, alsjeblieft... Het is een goed mens, maar het komt soms een beetje boos over wat ze zegt... *(diepe zucht)* ...ach ja, het went..., het went... Nou... Je hebt je moeder gehoord... Ga maar gauw je bed in, en doe een beetje zachtjes *(geeft ze alledrie een nachtzoentje)* ...Tot morgen!

LISA, LENA en LOTJE: Welterusten, pap... *(daarna, luid naar elders roepend)* Welterusten, mam! *(vader af)*

LISA: Kom, dan gaan we in bed liggen, en proberen we samen een plan te bedenken, een goed plan om een nieuw en veel beter leven te beginnen...!

LENA: *(half fluisterend)* ...Laten we maar wel een beetje zachtjes doen...

LOTJE: ...Ja, als moeder ons hoort... Je weet hoe ze is... Ze heeft zo haar buien... *(rommelt nog wat in haar handtasje)*

LISA: Ik denk... *(ze gaapt)* ...dat we het beste... ..een bank kunnen gaan beroven...

LOTJE: ...Echt? ...Spannend...! Dat lijkt me geweldig! Wat een steengoed idee! Yes!
...Wanneer gaan we...?

LISA: ...Doe normaal joh! Wat denk je nou, of zo? ...Het was maar een geintje!

LOTJE: *(beetje teleurgesteld)* O... oké... *(ze gaapt)* Nou... *(ze gaapt nog eens)* ...dan weet ik het ook niet meer... O, wat ben ik opeens moe zeg... Ik ben zó moe... Ik ga even liggen...
(gaat liggen, heeft handtasje nog in hand)

LENA: Ik zit hard te piekeren, maar ik weet ook zo gauw niets te verzinnen... *(ze gaapt)* ...Ik ben trouwens ook wel aardig moe... Ik denk dat ik... *(gaat liggen)*

LISA: *(praat gewoon door)* Weet je... We kunnen natuurlijk proberen om... *(gaapt, wordt slaperig)* ...of om... *(gaapt weer)* ...en anders... *(gaat liggen)* *(we horen nu slaap- en snurkgeluiden, licht uit, decorwisseling)*

(we bevinden ons op een groene weide met overal bloemen, met een strakblauwe lucht erboven; in de verte is een kasteel zichtbaar; rechts vooraan staan dichtbegroeide struiken; de drie zussen zijn al op het toneel, ze wrijven een beetje in hun ogen)

LENA: Ik... Ik heb zo raar gedroomd... Ik was in een of ander vreemd land, ik weet niet waar... Ik was er nog nooit geweest... Het was een groene weide, met allemaal bloemetjes en bijtjes, vliegen en vlinders... Heel mooi, heel apart... Dat had ik nog nooit gezien...

LISA: ...Weet je wat mij overkwam? Ik voelde me ineens heel sterk..., alsof ik al maanden op de sportschool had getraind, en echt iedereen de baas kon... Zo sterk als een beer... Ik kon de hele wereld aan...! En ik wilde van alles gaan doen... Actie! ...Girlpower! ...Yes!

LOTJE: *(dromerig)* ...Ik zag ergens een hele knappe jongen, die ik niet kende, een echte prins volgens mij, ...mmm... wat een kanjer... ..En hij woonde in een reusachtig kasteel met torentjes en allemaal zalen, gangen en poorten... Geweldig...! Zoiets had ik nog nooit gezien... *(ziet het kasteel in de 'verte', opgewonden)* ...Hé, kijk! Kijk dan toch! ...Dat is het! Dat heb ik gezien! Dat is het kasteel! Daar heb ik over gedroomd! Hè...?!

LISA: Tja... Hoe kan dat nou? Ik... ik...voel me nog steeds hartstikke sterk... Ik heb overal zin in... Ik barst van de energie! Yes!

LENA: Kijk eens om je heen, hier...

LISA: Hoe bedoel je?

LENA: Nou, kijk dan eens goed... Zie je dat?! Het klopt voor mij ook allemaal... Bloemen, het gras, die bijen en vlinders... Het lijkt wel... ..alsof ik nog in mijn droom zit...

LISA: ...Ja, dat geldt voor mij ook... Lena, je hebt gelijk! Dáárom voel ik me goed...

LENA: Maar hoe zijn we hier dan terechtgekomen? Dat is toch hartstikke raar...

LISA: Onze dromen... zijn... ..samengesmolten... lijkt het wel.....tot één droom...! Daar heb ik nog nooit van gehoord, maar het moet wel... Dat kan niet anders... Weet je, zoiets gebeurt natuurlijk alleen maar bij drielingen... Omdat wij zo'n sterke band met elkaar hebben, of zo.....

LOTJE: Goh... We zitten nu samen in één en dezelfde droom! ...Spannend! Tof! ...O shit! Ik ben mijn make-up-does vergeten... O gelukkig, mijn handtasje heb ik wel bij me... Eh... Zie ik er goed uit...? Voor als straks die prins langskomt... *(ze lachen alledrie)*

LENA: Je kon je make-up-does niet eens vergeten, joh. ...Het ging allemaal heel snel... Je bent ineens opgezogen in je droom, dat moet het zijn, opgezogen... ..mee naar hier... Waar... waar... waar zijn we hier nu eigenlijk...? *(huivert)* Ik ben een beetje bang...

LISA: Nou, ik niet hoor! ...Maar eh...heb jij niet wat erg veel fantasie, met dat 'opgezogen' en zo? *(Lotje checkt de inhoud van haar handtasje)*

LOTJE: O, gelukkig, ik heb mijn lippenstift en spiegelkje in mijn tasje... Mmmm, wat zág hij er goed uit in mijn droom... *(dromerig)* ...Die prins was zó knap...

LENA en LISA: *(ook dromerig)* O ja...? ...Mmmm...

LISA: *(weer nuchter)* Nou, ik weet het niet hoor... Misschien is het allemaal wel gewoon onzin... Stel dat we écht in de een of andere maffe droom zouden zitten, met z'n drieën, nou, dan zouden we toch zeker ook een eng monster of zo moeten tegenkomen? ...Want ik droomde van veel actie... Weet je, ik denk dat we gewoon zijn verdwaald in ons eigen dorp. Misschien hebben we juist gedroomd dat we lagen te slapen of zo.. *(slaat zichzelf een paar keer op de wang)* Au...!

LENA: Lisa, wat doe je? *(Lisa doet het nog een keer)*

LOTJE: Lisa, schei uit!

LISA: Ik wou effe kijken of ik misschien nog slaap...

LOTJE: En? ...Ben je wakker?

LISA: Geen idee, het deed in ieder geval hartstikke zeer...

LOTJE: *(kijkt bij wang van Lena)* Jeetje..., ja, het is een heel klein beetje rood, ik smeer er wel even een crème op... *(pakt creme uit haar handtasje)* ...Ja, ook dat heb ik gelukkig bij me... *(ze smeert het erop)*

LISA: Dank je, lieve zus van me... We zijn wel heel arm, maar ik ben blij dat... *(grote trol komt hijgend en brullend aanlopen, met knuppel in de hand, hij is niet zo snel)* ...Ai!

LENA: *(in paniek)* ...Wegwezen! Kom op, zusjes, rennen!

LOTJE: *(rent weg, maar kijkt om)* ...Kijk uit! ...Hij komt ons achterna!

LISA: Weet je, we kunnen ook gaan strijden om ons leven te verdedigen... Ik voel me ontzettend sterk... Kom op, we gáán ervoor!

LENA: Nee!! ...Denk je dat ik dat durf? Mooi niet hoor... Absoluut niet!

LISA: Tuurlijk wel! Toe nou!

LENA: Nee! Voor geen goud! Nee!

LOTJE: ...Geen ruzie, geen ruzie alsjeblieft! ...Daar hebben we geen tijd voor. Het is nu of nooit!

LENA: Nooit! *(tegelijk)* LISA: Nu!

LOTJE: Te laat!! Rennen!! *(alledrie willen ze af, rechts, maar dan springt Peter uit de struiken tevoorschijn)*

PETER: Kom maar! ...Hier ben je veilig... Hoop ik... *(hij trekt de zusjes de struiken in; grote trol kijkt om zich heen, ziet de meiden niet meer, en gaat links af; Peter, die Lisa nog om haar middel vastheeft, kijkt voorzichtig of grote trol weg is, daarna komen ze weer tevoorschijn)*

LISA: *(schudt zich los)* Hé, laat me nou maar los! Vuilak! Wat doe je?

PETER: Ik doe niks... Ik geloof dat ik jullie gered heb... Die grote trol is tenminste weg... Met een beetje geluk blijft hij ook wel even weg nu...

LOTJE: Trol? ...Was dat een trol?

PETER: Jazeker, een echte, een grote...

LOTJE: Wat een eng figuur was dat zeg... Gadver...! *(tegen Lisa en Lena)* ...Zit m'n haar nog goed...?

LISA: Alsof dát zo belangrijk is... We zijn aan de dood ontsnapt, denk ik... *(tegen Peter)* Hoe heet jij?

LENA: Ja, wie... wie... ben jij...? Waar kom jij ineens vandaan?

PETER: Gewoon, uit de struiken... Ik ben Peter... En jullie zijn...?

LISA: Lisa...

LENA: Lena...

LOTJE: Lotje... .. Jeetje, hoe lang heb jij je wel niet gewassen...? Hoe kom je zo... eh... zo... vies...? Hebben jullie, net als wij trouwens... geen zeep...?

LISA: Ja, vertel op! ...Wat doe jij hier?

PETER: Dames, ik zal me even voorstellen... ..Ik heet dus Peter, en ik woon hier in het wild, al jaren...Al heel erg lang... ..Zeg, maar het is wel een beetje dom van jullie dat jullie niet uitkeken! Je moet hier nooit te lang op dezelfde plek blijven staan, want dan kunnen de trollen je pakken. Nou, als dat gebeurt..., dan...

LENA: ...Wat dan?

PETER: (*maakt killersgebaar langs nek*) Dan loopt het niet best met je af...

LENA: Oei! ...Ik ben bang! ...Ik wil terug naar huis...! (*begint een beetje te huilen*)

LISA: Kalm nou maar! Er is toch niks gebeurd... We zijn er toch nog gewoon, met zijn drieën... (*tegen Peter, stoer*) Maar eh..., toevallig wisten wij dat niet, dat je niet stil moet staan hier... Hoe kunnen wij dat ook weten? ...Trouwens, daar hadden we het ook helemaal niet over... Vertel eens, wat doe jij hier? Dat vroeg ik net ook al...

PETER: ...Gewoon. Ik woon hier, zoals ik al zei. ...Dit is mijn plek. Hier leef ik, midden in de natuur... Met wolven, beren, vossen, enzovoort. ...Ik weet niet anders... Ik leef mijn hele leven al in de natuur...Leuk hoor, slangen, hagedissen, sprinkhanen, gezellig...

LENA: Wat je gezellig noemt...

LOTJE: O... Dus daarom ben je een beetje vuilig... Getsie... Hoe vaak... was jij je...?

PETER: (*denkt even na*) Minstens twee keer per jaar... Ja, zéker wel, denk ik... Dat is genoeg hoor... ..Maar, vertellen jullie mij nou eens... ..hoe komen jullie hier eigenlijk terecht? Ik ken jullie helemaal niet... Jullie wonen hier niet, dat weet ik heel zeker... Anders was ik jullie wel eens tegengekomen, en had ik jullie... (*hij kijkt even speciaal naar Lotje*) ...zeker herkend... Ik heb jullie hier nog nooit gezien!

LENA: Wij zijn in onze droom opgezogen, zeg maar...

PETER: Wat? Opgezogen?

LENA: Ja, maar niet met een stofzuiger of zo...

PETER: Een wát?

LENA: Een stofzuiger... Die van ons is kapot...

PETER: Wat is een stofzuiger?

LOTJE: Daarmee zuig je het huis schoon...

PETER: O... Interessant.

LENA: ...We hebben geen geld om een nieuwe te kopen of om hem te laten repareren... Nu moeten we alles met stoffer en blik schoonmaken...

PETER: Stoffer en blik... Jaja... (*kijkt niet-begrijpend*)

LISA: Voor ons is het vreemd dat we in deze droom terecht zijn gekomen... Het is heel raar.... We wisten niet dat dit zo maar kon. Misschien komt het wel omdat we een drieling zijn... We hebben een nauwe band met elkaar...

PETER: Juist, ja... Goed... Nou, eh..., kom maar mee, dan breng ik jullie naar mijn schuilplaats... Pas alsjeblieft wel op voor de krankers...!

LOTJE: Voor de wát?

PETER: Voor de kránkers... Dat zijn kwaardardige trollen. Ken je die niet? ...Geloof me, die kun je écht maar beter niet tegenkomen... Je hebt ook wel goede trollen, hoor, die... ..ach, dat vertel ik later nog wel eens... Laten we maar opschieten, en nu maar eerst naar mijn berengrot gaan... Kom mee!

LENA: B... berengrot...? Is dat niet vreselijk gevaarlijk dan? ...Beren? Ik moet er niet aan denken!

PETER: Dat valt wel mee hoor. ...Het heet 'berengrot', maar ik heb er eerlijk gezegd nog nooit een beer gezien...

LISA: Dat vind ik vreemd...

PETER: Vind je?

LISA: Ja, ik snap het niet... Waarom noemen ze het dan een berengrot...?

PETER: Hoe heet de plaats waar jullie vandaan komen?

LISA: Hoe bedoel je? Wij wonen in Nieuwdorp...

PETER: En in wat voor soort huis?

LENA: Een klein huisje...

PETER: Oud of nieuw?

LOTJE: Een beetje oud. Het moet nodig worden opgeknapt

PETER: Oud, zeg je...

LOTJE: Ja.

PETER: Zie je, dat bedoel ik...

LISA: Wat?

PETER: Nieuw dorp, oud huis... Dat is toch ook gek... Gekke dingen bestaan nu eenmaal. Die kom ik de hele dag tegen... Dat is eigenlijk gewoon de normaalste zaak van de wereld...

Einde eerste deel. Het gehele stuk is vrijblijvend opvraagbaar bij Makoenders, zie www.makoenders.nl.